

Dosarul nr. 1r-635/25
Buiucani
1-24136649-02-1a-21032025
Eugeniu

Judecătoriei Chişinău, sediul
Judecător: Beşelea

DECIZIE

29 iulie 2025
Chişinău

mun.

Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru
Având în componenţa sa:
Preşedintele şedinţei de judecată
Judecătorii
Natalia

Bulhac Ion
Pîslariuc Vitalie şi Mămăligă

a judecat, *în lipsa participanţilor la proces*, în ordine de recurs, recursul declarat de avocatul Burlacu Silviu în interesele inculpatului Praguza Sergiu, împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2025, în cauza penală de învinuire a lui,-

Praguza Sergiu *****, născut la *****, IDNP *****, de naţionalitate moldovean, cetăţean al Republicii Moldova, originar din sat. *****, r-nul ***** şi domiciliat în mun. *****, str.***** nr. *****, angajat în calitate de inspector de patrulare în cadrul DPC a INSP al IGP MAI, supus militar, căsătorit, doi copii minori la întreţinere, studii superioare, fără dizabilităţi, titluri speciale, grade de calificare şi distincţii de stat, posedă limba de stat, nefiind reţinut şi arestat în prezenta cauză şi fără antecedente penale,

învinuit de săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 324 alin. (4) Cod penal.

Termenii de examinare a cauzei:

Instanţa de fond din 29.11.2024-28.02.2024;

Instanţa de apel din 21.03.2025 – 29.07.2025.

Procedura de înştiinţare a participanţilor la proces a fost executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar şi a argumentelor prezentate, Colegiul Penal al Curţii de Apel Centru, -

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2025 Praguza Sergiu ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (4) Cod penal, (în redacția legii de până la 07.09.2024) la amendă în mărime de 1 000 (una mie) unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice, în sensul art. 123 Cod penal, pe un termen de 5 (cinci) ani. În temeiul art. 106 alin. (1) și alin. (2) lit. b) Cod penal, de la Praguza Sergiu ***** s-a confiscat, bani, în sumă totală de 50 (cincizeci) Euro, echivalent în lei, conform cursului Băncii Naționale a Moldovei, la data executării sentinței.

*Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Praguza Sergiu ******, la 30.05.2023 era angajat în funcția de ofițer al Secției patrulare „Chișinău” a Direcției patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al IGP al MAI, fiind numit în această funcție în baza ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 417ef din 26.07.2022, fiind astfel persoană publică. Astfel, Praguza Sergiu, fiind în exercițiul funcției, la 30.05.2023, în jurul orei 09:22, aflându-se în mun. Chișinău, în apropierea sensului giratoriu Piața Constantin *****

adiacentul bunului imobil de pe bd.***** a pretins și primit personal, de la conducătorul m/t, pe care l-a stopat pentru încălcarea regulilor de securitate a circulației rutiere și de exploatare a mijloacelor de transport, de model Land Rover Discovery cu n/î *****

bani, ce nu i se cuvin, în sumă de 50 Euro, echivalentul sumei de 955,13 lei, pentru sine, pentru a nu administra probe și a nu documenta faptele de neacordare de prioritate legală pietonilor, conducerea unui vehicul care nu a fost supus reviziei tehnice și exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto.

*Astfel, acțiunile lui Praguza Sergiu ***** au fost calificate de instanța de fond în temeiul art. 324 alin.(4) Cod penal (în redacția legii de până la 07.09.2024) – pretinderea și primirea, personal, de către a persoană publică, de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu li se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.*

Solicitățile recurentului:

Nefiind de acord cu sentința prime instanțe, la 14 martie 2025, avocatul Burlacu Silviu în interesele inculpatului Praguza Sergiu, a înaintat cerere de recurs, prin care a solicitat admiterea cererii de apel, casarea sentinței instanței de fond din motivul ilegalității acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să se dispună achitarea

inculpatului Praguza Sergiu, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului a indicat că sentința emisă o consideră ilegală și nefondată, deoarece în sentința pronunțată instanța denaturat a interpretat prevederile legale invocate de partea apărării aferent încălcărilor depistate și elucidate.

Subliniază că instanța tendențios a reprodus prevederile legale invocate, fără a le da o apreciere și fără a se expune din care motiv desconsideră argumentele invocate de partea apărării.

Apărarea consideră că la stabilirea pedepselor instanța nu a apreciat la justa valoare probele și versiunea înaintată de partea apărării.

Studiind sentința adoptată, se constată cu regret că instanța nu a stabilit în nici o formă circumstanțele de facto care au avut loc, gradul de vinovăție a persoanei, în mare parte rezumându-se la reproducerea probelor prezentate de partea acuzării în rechizitoriu.

Menționează că, instanța în nici o formă nu s-a expus aferent vinovăției prin prisma probelor administrate, ceea ce contravine reglementărilor legale. Astfel, prima parte a sentinței criticate instanța a reprodus pasaje din partea specială a codului penal (obiect, latura obiectivă, subiect și latura subiectivă), fără a le adapta speței. În textul sentinței criticate instanța a statuat: „Obiectul material al infracțiunii îl reprezintă bunurile, în cazul din speță, banii în sumă de 50 Euro primite de inculpat”.

Notează că această alegație a instanței, prezintă o interpretare defavorabilă la limita logicii, deoarece la materialele cauzei penale nu există documente potrivit cărora ar fi vorba anume de bani și cu atât mai mult anume de 50 de euro. De asemenea, rezultatele, măsurii speciale de investigație nu probează în nici o formă transmiterea de obiecte în proprietatea inculpatului, se observă că inculpatul a pus ceva între documente, după care camera nu a mai filmat nemijlocit momentul transmiterii, și puțin mai târziu documentele fiind restituite lui *****.

Consideră că instanța a eșuat lamentabil de a proba faptul primirii, or discuția posibil chiar a avut loc, dar faptul primirii așa cum este indicat în sentința criticată nu a fost probat cu desăvârșire.

Accentuează că în textul sentinței criticate, instanța descrie elementele teoretice a elementului de primire de obiecte, dar, însăși momentul de primire de către organul de urmărire penală nu a fost probat.

Relevă că, în textul criticat instanța a reținut: „Circumstanțele date se confirmă direct și prin procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - cercetarea domiciliului și/sau instalare în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat din 27.07.2023 și suportul optic pe care este fixată informația. La fel, faptul prezenței

acestor încălcări la ***** la 30.05.2023 rezultă și din conținutul proceselor - verbale din 25.11.2024, 07.11.2024 și 05.03.2024 (f.d. 126-131; 134-141), care confirmă că la 30.05.2023 ***** conducea vehiculul fără testarea tehnică a acestuia și fără a deține polița de asigurare obligatorie auto. Însă, instanța a omis în a se expune aferent încălcărilor descrise de partea apărării referitor la aceste mijloace de probă. Or, acestea au fost întocmite mult mai târziu, fapt confirmat prin materialele urmăririi penale, decât la momentul pretins de infracțiune.

De asemenea, instanța expunându-se asupra criticii apărării privind încălcarea de către organul de urmărire penală a prevederilor art. 132⁵ alin. (9) Cod de procedură penală (în redacția în vigoare la data acelor evenimente), instanța a indicat că le va desconsidera, interpretând defavorabil norma procesual penală. Potrivit raportului din 01.08.2023, semnat de Ofițerul Superior de Investigație PCE al Direcției nr.2 al DGCC a CNA maior ***** adresat Ofițerului Superior de Urmărire Penală al Direcției Generale Urmărire Penală a CNA, căpitan *****, acțiunile pretins infracționale incriminate lui ***** au fost documentate în cadrul măsurii speciale de investigație cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el al aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat (în baza art.132² alin (1) pct.1) lit.a) din Codul de procedură penală, care s-au desfășurat în perioada 02.05.2023-31.05.2023, cu autorizarea judecătorului de instrucție ***** din cadrul Judecătoriei Bălți, sediul Central, în baza mandatului judecătoresc nr.***** din 02.05.2023. Mai mult, la pag.15 a cauzei penale se află extrasul din rezultatele măsurii speciale de investigație unde însăși mapa este denumită „Mapa „13- INSP 30.05.2023” care ar conține fișierul „Recl_20230530_092213_EXP”, ceea ce denotă faptul că acțiunile pretins infracționale au avut loc într-adevăr la 30.05.2023.

Informează că, la 19.10.2023, ofițerul ***** formulează un raport către *****, solicitând folosirea datelor din dosarul nr.***** în cauza penală nr.***** și anume a DVD-R cu număr de inventar DGAO a CNA - „DIA-217/2023” care următoarele mape și fișiere: „INSP 30.05.2023.

Ulterior, la 20.10.2023, procurorul ***** emite ordonanța din 20.10.2023, prin care s-a dispus folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurii speciale de investigație din cauza penală nr.***** în cauza penală nr.***** și anume a DVD-R cu număr de inventar DGAO a CNA - „DIA-217/2023” cu următoarele mape și fișiere: „INSP 30.05.2023”.

La 23.10.2023, prin scrisoarea nr.1395, plicul cu demersul privind autorizarea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurii speciale de investigație din cauza penală nr.***** în cauza penală nr.***** a fost expediat în adresa Judecătoriei Cahul (sediul Central). Iar, la 24.10.2023, judecătorul de instrucție în cadrul dosarului nr. ***** a emis o încheiere prin care a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurii speciale de investigație din cauza penală

nr.***** în cauza penală nr.***** și anume: actele de dispoziție la dispunerea măsurii speciale de investigație - cercetarea la domiciliu și instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video în cazul dat a automobilului de model Land Rover Discovery, de culoare maro cu n/î *****, folosit de către bănuitul ***** și putătorii de informații, precum și actele procedurale de consemnare a acestei măsuri în cauza penală nr.*****, procesul-verbal de consemnare, stenogramele anexe cu purtătorii materiali de informație transcrise potrivit ordonanței de pertinență, încheierea judecătoreiei privind consemnarea faptului că la efectuarea acestei măsuri speciale de investigație, de către organul de urmărire penală au fost respectate cerințele legale prevăzute de Codul de procedură penală și purtătorii materiali de informație după cum urmează: DVD-R cu număr de inventar DGAO a CNA - „DIA-217/2023”.

Susține că, fără a afecta într-un careva mod legalitatea încheierii judecătoreului de instrucție din 24.10.2023, în cadrul dosarului *****, judecătorul de instrucție la emiterea acesteia nu s-a expus în careva formă despre vinovăția persoanei, el doar a acceptat folosirea datelor dintr-o cauză în alta, ceea ce genera posibilitatea organului de urmărire penală de a desfășura urmărirea penală în așa o manieră care să confirme sau să infirme vinovăția inculpatului.

Invocă imposibilitatea instanței de judecată de a pune rezultatele măsurii speciale de investigație, folosirea cărora a fost autorizată de instanță, deoarece după cum s-a probat ferm, informațiile a căror folosire a fost autorizată, au fost obținute de organul de urmărire penală la 30.05.2023, iar autorizarea instanței a avut loc la 24.10.2024, adică peste aproape 5 luni, ceea ce contravine prevederilor art.132⁵ alin.(9) din Codul de procedură penală, care stabilește termenul nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației. Insistă asupra interpretării stricte a normelor legale procesuale, or interpretarea extensivă prejudiciază drepturile și libertățile inculpatului Praguza Sergiu.

Remarcă că o astfel de interpretare ar conduce la încălcarea principiului interzicerii interpretării extensive a legii penale. Interpretarea strictă a legii penale este un corolar direct al principiului legalității penale, a cărui valoare juridică este recunoscută atât în legislația națională, cât și în cea europeană. Art.3 alin.(2) din Codul penal stabilește expres că interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sunt interzise, în caz contrar judecătoreului i-ar reveni puterea de creare și legiferare a infracțiunilor. Legiuitorul a indicat expres obținerea datelor și nu momentul consemnării măsurilor speciale de investigații, așa cum a interpretat organul de urmărire penală.

Accentuează că, în astfel de împrejurări, organul de urmărire penală a neglijat prevederile art.230 Cod de procedură penală, potrivit căruia termenele în procesul penal sunt intervale de timp în cadrul cărora sau după expirarea cărora pot fi

efectuate acțiuni procesuale. În cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual (art.132⁵ alin.(9) din Codul de procedură penală - termenul de 3 luni) este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia, impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Raportând la această stare de drept prevederile art.230 Cod de procedură penală, în conformitate cu care nerespectarea termenului impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat, se rezumă că datele obținute în cadrul cauzei penale *****, după expirarea termenului de trei luni nu mai pot fi puse la baza sentinței de condamnare, în caz contrar fiind admisă încălcarea art.6 CEDO.

Mai mult, potrivit art.251 alin.(1) Cod de procedură penală, încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

În concluzie instanța de judecată a pus semnul egal între obținerea informațiilor (30.05.2023) și consemnarea rezultatelor măsurii speciale de investigație (27.07.2023), însă legiuitorul a scris „negru pe alb” „nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației” și nu trei luni de la momentul consemnării rezultatelor măsurii speciale de investigație, sau de la momentul încetării/finisării măsurilor speciale de investigație.

Un alt aspect care trezește nedumerire categorică a apărării sunt alegațiile instanței, potrivit cărora: „instanța de judecată notează că datele de identitate ale inculpatului au fost aduse în atenția organului de urmărire penală în prezenta cauză penală, la data de 23.10.2024, când a fost cercetat raportul organului de investigație al CNA, în care s-a menționat identitatea inculpatului cu ocazia urmăririi penale într-o altă cauză penală. (f.d.67-70)” prin această frază instanța a demontat pretențiile apărării potrivit cărora în cadrul cercetării judecătorești a invocat nulitatea ordonanței de punere sub învinuire și ca rezultat nulitatea, acțiunilor de urmărire penală și a probelor obținute în cadrul acestei cauze penale.

A mai nvoat că, potrivit procesului-verbal de cercetare la fața locului din 23.10.2024 (f.d.67), în intervalul de timp 08:30-08:50, procurorul Alexandru Capmari constată cine era agentul de patrulare din cadrul INSP al IGP, care a stopat pe ***** la data de 30.05.2023. Constatările procurorului se bazează pe raportul ofițerului superior de investigație PCE al Direcției nr.2 al DGCC a CNA, maior ***** din 16.11.2023, care în urma vizualizării înregistrărilor video în cadrul măsurilor speciale de investigație efectuate și examinării materialelor cauzei penale menționate (se referă la cauza 2023970302) a reieșit faptul că agentul de patrulare din cadrul INSP al IGP, care a stopat pe ***** la data de 30.05.2023 este Praguza Sergiu ***** (a.n. 24.07.1990).

Reiterează că măsurile de consemnare a măsurilor speciale de investigație au avut loc la 27.07.2023. Astfel, reieșind din textul raportului din 16.11.2023, a ofițerului superior de investigație PCE al Direcției nr.2 al DGCC a CNA, maior *****, care acționa în cadrul cauzei penale 2023970302, organul de urmărire penală a constatat în privința inculpatului Paguza Sergiu existența acuzațiilor de natură penală, ceea ce genera obligația procurorului de caz, de recunoaștere a inculpatului în calitate de bănuít în această cauză penală cel târziu la 21.11.2023, adică maxim peste 5 zile, și nu peste un an, or potrivit prevederilor art.63 alin.(1) din Codul de procedură penală - bănuítul este persoana fizică față de care există anumite probe că a săvârșit o infracțiune pînă la punerea ei sub învinuire.

Concomitent, existența pretinselor probe, genera obligațiunea respectării de către procurorul de caz, a prevederilor art.63 alin.(1) din Codul de procedură penală, care indică că ordonanța de recunoaștere a persoanei în calitate de bănuít și informația despre drepturile prevăzute la art.64 se aduc la cunoștință în decurs de 5 zile din momentul de emitere a ordonanței, dar nu mai târziu de ziua în care bănuítul s-a prezentat sau a fost adus silit, ori din momentul de începere a primei acțiuni procedurale efectuate în raport cu acesta.

Sustine că în contradicție cu normele legale menționate, Praguza Sergiu a fost pus sub învinuire tocmai la 29.11.2024, când i-a și fost adusă la cunoștință ordonanța de punere sub învinuire.

Notează că existența unor suspiciuni rezonabile privind comiterea infracțiunii imputate inculpatului Praguza Sergiu, cel târziu pînă la 21.11.2023, rezultă din textul raportului din 16.11.2023, a ofițerului superior de investigație PCE al Direcției nr.2 al DGCC a CNA, maior *****. Astfel, instanța de judecată în sentința criticată a legiferat urmărirea persoanei în cadrul unei cauze penale, supunerea acesteia măsurilor speciale de investigație, interceptarea, urmărirea vizuală și doar ulterior, când organul de urmărire penală va binevoi, poate întocmi un raport și doar de atunci ar începe să curgă termenii procesuali.

Consideră că, prin alegațiile instanței de judecată aceasta a catalogat supunerea inculpatului măsurii speciale de investigație ca o măsură ce nu ar aduce atingeri grave drepturilor și libertăților persoanele sau „repercusiuni importante asupra situației (persoanei)” ceea ce contravine expres prevederilor art.63 alin (1) din Codul de procedură penală.

La fel, a reiterat că din conținutul hotărârii atacate nu este clar în baza căror criterii instanța judecătorească a ajuns la concluzia că pedeapsa, aplicată inculpatului, este una echitabilă, iar corectarea și reeducarea lui Praguza Sergiu ***** pot fi realizate doar prin aplicarea anume acestui tip de pedeapsă, în așa un quantum. În cauza analizată, inculpatului nu i-a fost stabilită o pedeapsă echitabilă, ea impunând acestuia lipsuri și restricții ale drepturilor lui vădit disproporționale cu gravitatea infracțiunii incriminate și consecințele survenite.

A mai menționat că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți. De altfel, hotărârea trebuie să se fondeze pe lege, trebuie să rezolve, într-o manieră certă, explicit sau implicit, toate cererile invocate de părți, ceea ce în speță lipsește. În sensul principiului procesului echitabil, garantat de art. 6 CEDO, motivarea hotărârilor este o garanție pentru părți că cererile lor au fost analizate cu atenție și oferă posibilitatea exercitării controlului judiciar.

Notează că în urma cercetării judecătorești instanța urma să constate cu certitudine faptul lipsei în acțiunile lui Praguza Sergiu ***** a elementelor infracțiunii imputate prevăzute de art.324 alin. (4) Cod penal (în redacția legii de până la 07.09.2024).

Mai mult, apărarea apreciază drept eronate constările instanței aferent vinovăției inculpatului Praguza Sergiu ***** și ca rezultat necesității aplicării sancțiunilor solicitate inculpatului pentru comiterea faptei incriminate. Pe parcursul procesului penal drepturile procesuale ale inculpatului nu au fost respectate, acțiunile de urmărire penală s-au efectuat cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, precum și cu încălcarea normelor internaționale și practica Curții.

Apărarea este convinsă că vinovăția inculpatului lui Praguza Sergiu ***** în comiterea infracțiunii incriminate, nu a fost dovedită în cadrul procesului penal. Acuzarea nu a demonstrat, în raport cu inculpatul Praguza Sergiu *****, că au avut loc faptele de care este acesta învinuit, că aceasta au fost săvârșite de inculpat și că acestea întrunesc elementele infracțiunilor incriminate, și Praguza Sergiu ***** este vinovat de comiterea acestor fapte.

Procedura de citare legal executată conform art. 447 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală.

Art. 447 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală stabilește că, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Astfel, instanța de recurs a expediat în adresa participanților la proces înștiințarea despre locul, data și ora examinării recursului, cu propunerea de a prezenta referința la recurs sau eventual a unor materiale suplimentare, însă până la termenul indicat participanții referințe ori alte acte pe caz nu au depus.

Aprecierea instanței de recurs:

Examinând sentința atacată prin prisma motivelor de recurs formulate și cercetând materialele cauzei penale, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru consideră necesar de a admite recursul declarat de avocatul Burlacu Silviu în

interesele inculpatului Praguza Sergiu împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2025, casează în parte, din alte motive, sentința în latura penală și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, reieșind din următoarele considerente.

Potrivit art. 425 Cod de procedură penală, instanța de recurs, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana în favoarea căreia a fost declarat recurs.

În conformitate cu art. 437 alin. (1), pct. 1) Cod procedură penală, pot fi atacate cu recurs: 1) sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.

Conform art. 448 Cod procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 2 lit. b) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea, parțial sau integral, și ia una din următoarele soluții: rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situația inculpatului.

Conform art. 101 alin. (1) și (4) Cod procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

În conformitate cu art. 384 alin. (3) Cod procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Iar, în corespundere cu prevederile art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat, dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea, dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

În urma analizei efectuate în ansamblu a cauzei penale, Colegiul Penal atestă faptul că atât urmărirea penală și judecata în fond s-au desfășurat cu respectarea procedurii prevăzute de lege și, respectiv, nu se constată încălcări care atrag nulitatea actelor procedurale efectuate.

Cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, în corespundere cu cerințele art.101 Cod de procedură penală, călăuzindu-se de propria convingere, Colegiul Penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și acțiunile inculpatului Praguza

Sergiu, încadrându-se în dispoziția art. 324 alin. (4) Cod penal (în redacția legii de până la 07.09.2024), adică pretinderea și primirea, personal, de către a persoană publică, de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu li se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale.

În urma verificării circumstanțelor de fapt și de drept, cât și a argumentelor invocate, Colegiul Penal ajunge la concluzia că lipsesc careva dubii sau bănuieli care ar putea pune la îndoială vinovăția inculpatului Praguza Sergiu, în comiterea faptelor incriminate precum și lipsa unor încălcări procesuale la etapa urmăririi penale.

Instanța de recurs reține că, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată Praguza Sergiu nu și-a recunoscut vina și a declarat instanței de judecată că, la data de 30 mai 2023, a fost stopat mijlocul de transport Range Rover ***** în mun.***** str.***** la volanul căruia se afla un cetățean de etnie romă, a fost stopat de către Praguza Sergiu personal, din ce motive a fost stopat nu-și amintește. În urma verificării actelor a depistat careva încălcări, ce fel de încălcări însă nu-și amintește. Comunică că în timpul discuției cu conducătorul auto, în semn de glumă a zis „te rog iartă-mă nu-mi scriți proces-verbal, faceți-mi o avertizare, el a zis în sens de glumă și inculpatul la fel a perceput-o în semn de glumă. Cu referire la careva mijloace bănești nu a avut discuții cu conducătorul auto, într-un final a perceput toată discuția ca o glumă și i-a făcut doar o avertizare. Conducătorul auto conducând într-o direcție necunoscută s-a apropiat de coleg și comunicându-i colegului discuția avută cu conducătorul auto pe scurt. Mai exact i-a zis colegului „Uite ce i-a trecut prin cap romului să glumească cu noi referitor la un ceai, cafea, el i-a făcut o avertizare verbală și l-a lăsat să plece”.

La întrebarea apărătorului inculpatului: a răspuns că cunoaște acuzațiile aduse. Susține că nici nu a pretind bani de la Cebotari Marc.

La întrebarea procurorului a comunicat că a aplicat avertisment lui Cebotari Marc pentru careva încălcări însă nu ține minte care încălcări.

Vinovăția inculpatului Praguza Sergiu în comiterea infracțiunii imputate se confirmă prin cumulul probelor administrate de organul de urmărire penală, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice și coroborează între ele, cum ar fi:

- **declarațiile martorului Torgai Dumitru**, prin care a declarat că pe 30 mai 2023 de către colegul Praguza Sergiu a fost stopat automobilul Rager Rover ***** și s-a apropiat pentru verificarea actelor. După ce a plecat mijlocul de transport, colegul Praguza Sergiu și i-a zis că conducătorul acelui mijloc de transport era de etnie Romă și i-a propus în glumă lui Sergiu să lase ceva de o cafea, el interpretând această frază ca lăsarea mijloacelor financiare pentru cafea. Concretizează, că Praguza Sergiu în final a comunicat că acel șofer auto nu i-a dat careva bani. Se afla într-un loc în care nu auzea ce vorbește Praguza Sergiu cu conducătorul mijlocului de transport, și nici nu-l vedeam pe conducător. În timpul

discuției lui Praguza cu conducătorul mijlocului de transport a văzut că ultimul i-a transmis actele. Nu a văzut că lui Praguza Sergiu să-i fie transmise bani de către acel conducător.

La întrebarea procurorului a răspuns că se aflat la o distanță de 4-5 m de automobilul stopat de Praguza Sergiu, aflându-se afară. Ce s-a întâmplă în automobilul stopat de Praguza Sergiu nu vedea. Praguza Sergiu i-a comunicat că l-a stopat pe acel conducător pentru verificare de rutină dar nu cunoaște dacă a depistat careva încălcări.

În afară de declarațiile martorului, vina inculpatului Praguza Sergiu se mai confirmă și prin documentele și procesele-verbale ale acțiunilor procesuale, care au fost cercetate în cadrul ședinței de judecată la instanța de fond și analizate ulterior de către instanța de recurs:

- f.d.-66-70-proces-verbal de cercetare la fața locului din 23 octombrie 2024

- f.d.-83-84-proces-verbal de examinare a documentelor din 07 noiembrie 2024

- f.d.-77-extras din ordin

- f.d.-78-80-fișa postului)

- f.d.-81-dislocația forțelor

- f.d.-108-123-proces-verbal de cercetare la fața locului din 25 noiembrie 2024

- f.d.-126-131-proces-verbal de cercetare la fața locului din 25 noiembrie 2024

- f.d.-129-131-informația din portalul date.gov.md

- f.d.-134-141-proces-verbal de cercetare la fața locului din 25 noiembrie 2024

- f.d.-26-36-proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 27 iulie 2023

- f.d.-57-purtătorul optic de tip CD.

Colegiul Penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludenței, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, dând faptelor reținute în sarcina inculpatului Praguza Sergiu încadrarea juridică corespunzătoare, și anume art. 324 alin.(4) din Codul penal (în redacția legii de până la 07.09.2024), după indicii calificativi: „Pretinderea și primirea, personal, de către a persoană publică, de bunuri în proporții care nu depășesc 100 unități convenționale, ce nu li se cuvin, pentru sine, pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției sale”.

Potrivit textului de recurs formulat de către avocatul Burlacu Silviu în interesele inculpatului Praguza Sergiu împotriva sentinței instanței de fond, rezultă

că pledează pentru casarea sentinței Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2025 și pronunțarea unei decizii prin care să dispună achitarea inculpatului din motiv că nu sunt îndeplinite elementele infracțiunii.

Instanța va da o apreciere și faptului că acțiunile incriminate inculpatului Praguza Sergiu întrunesc elementele constitutive, ceea ce va duce la respingerea argumentului invocat de apărătorul inculpatului precum că la examinarea cauzei în fond instanța judecătorească nu a respectat cerința legii cu privire la cercetarea multilaterală, completă și obiectivă a circumstanțelor infracțiunii săvârșite, în special laturii obiective, subiective stabilirea vinovăției. Sentința contestată este bazată doar pe probe care nu au fost cercetate direct, multilateral, complet și obiectiv în cadrul ședinței judiciare.

Colegiul Penal reține astfel că, la materialele cauzei, cât și în ședințele din cadrul instanței de fond, au fost prezentate suficiente probe pertinente, concludente, veridice și utile, care demonstrează pe deplin vinovăția inculpatului Praguza Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

În sensul dat, Colegiul Penal urmează să analizeze elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod penal (în redacția legii de până la 07.09.2024), prin care să fie determinată că poziția instanței de fond este una întemeiată și corectă.

Obiectul juridic special al infracțiunii specificate îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația în strictă conformitate cu legea. Coruperea pasivă prejudiază, în primul rând, funcționarea normală a organelor de stat și administrative, încălcând-o. Autoritatea, onestitatea, incoruptibilitatea funcționarilor de stat nu reprezintă o relație socială, normativele legale de remunerare a muncii constituind doar o componentă a activității corecte a organelor numite.

Astfel, prin obiect juridic special al infracțiunilor comise de persoane cu funcție de răspundere, inclusiv al coruperii pasive, trebuie de înțeles o relație socială concretă sau un grup de interacțiuni sociale, care vizează funcționarea corectă a unei anumite sfere (structuri) a aparatului administrativ sau a aparatului de stat.

Obiectul material sau imaterial al acestei infracțiuni îl reprezintă remunerația ilicită. Aceasta se exprimă în bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin „bunuri” se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al

unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine; 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

Prin „privilegii” se înțelege, după caz: scutirea de obligații (către stat); 2) oferirea de drepturi sau distincții sociale care se acordă în situații speciale. Prin „avantaje” trebuie de înțeles favorurile, scutirile de obligații sau alte foloase care ameliorează nemeritat situația în raport cu aceea pe care persoana publică o avusese înaintea comiterii infracțiunii specificată la art. 324 alin. (4) Cod penal.

Prin „oferte” înțelegem ofertele de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. Prin „promisiuni” se înțelege asumarea obligației de a da bunuri, de a oferi servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă. O cerință obligatorie este ca bunurile, serviciile, privilegiile, avantajele, ofertele ori promisiunile sub orice formă să nu i se cuvină persoanei publice. Se are în vedere că remunerația (promisă, oferită sau dată de corupător) nu-i este legal datorată persoanei publice.

În alți termeni, este necesar ca, reieșind din reglementările normative în vigoare, persoana publică să nu fie îndreptățită a pretinde, accepta sau primi o asemenea remunerație.

Prin urmare, se atestă faptul că prin procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație din 27 iulie 2023 - *cercetarea domiciliului și/sau instalarea în el a aparatelor ce asigură supravegherea și înregistrarea audio și video, a celor de fotografiat și de filmat*, în cazul dat a automobilului de model Land Rover Discovery, de culoare maro cu n/ ***** (care anterior a avut n/*****), folosit de către bănuitul Cebotar Man *****, iar prin încheierea judecătorului de instrucție din 24 octombrie 2023, fiind autorizat de către judecătorul de instrucție utilizarea măsurii speciale de investigații, și dispunerea folosirii datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală nr.***** în cauza penală nr.***** , se constată că lui Praguza Sergiu i-a fost transmisă suma de 50 de euro, pentru ca ***** să nu fie tras la răspundere contravențională.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice pentru aceasta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase. Modalitatea de pretindere presupune cererea stăruitoare (insistentă) sau formularea unei pretenții vizând bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice.

Pretinderea nu implică neapărat satisfacerea pretenției formulate de făptuitor. În caz de pretindere, inițiativa întotdeauna aparține făptuitorului, care poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, scrisori sau orice mijloc de comunicare și nu este necesar ca cererea să fie astfel formulată încât să poată fi înțeleasă de oricine

și este suficient ca, în raport cu împrejurările concrete ea să fie inteligibilă pentru cel căruia i se adresează. În ipoteza acceptării, inițiativa aparține corupătorului, iar acceptarea poate fi expresă sau tacită. În ipoteza din urmă acceptarea rezultă din anumite manifestări care relevă neîndoielnic acordul persoanei publice de a primi remunerația ilicită, iar acceptarea poate presupune și nerespingerea remunerației ilicite.

Deci, pentru existența infracțiunii prevăzută de art. 324 Cod penal este suficient ca persoana publică să accepte oferta sau promisiunea chiar dacă remunerația ilicită nu a fost determinată, în sensul că s-a precizat, în concret, în ce va consta aceasta.

Prin urmare, potrivit *procesului-verbal indicat, la 30 mai 2023, în intervalul de timp cuprins între orele 09:22:13 și 09:27:23, cet. *****, conducând mijlocul de transport de model „Land Rover Discovery”, cu n/î *****, fiind stopat de către ofițerul secție patrulare „****” a direcției de patrulare „Centru” a Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne, Praguza Sergiu *****, din motiv că a încălcat regulile circulației rutiere, și anume, nu a acordat prioritate legală pietonului, iar în momentul verificării actelor mijlocului de transport, stabilind că acesta nu deține testarea tehnică periodică și asigurarea obligatorie de răspundere civilă auto, inspectorul de patrulare Praguza Sergiu urmărind scopul neîndeplinirii unor acțiuni în exercitarea funcției sale manifestate prin nedocumentarea cazurilor cu privire la săvârșirea contravențiilor prevăzute de art.238 alin. (3) din Codul contravențional - neacordarea de priorității legală pietonilor, art.229 alin.(2) din Codul contravențional — conducerea unui vehicul care nu a fost supus reviziei tehnice și art.229 alin.(3) din Codul contravențional - exploatarea unui vehicul fără a deține polița de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto pe suport de hârtie sau informat electronic ori în lipsa datelor accesate din sistemul informațional unic aferent asigurării obligatorii de răspundere civilă auto, de către conducătorul mijlocului de transport de model „Land Rover Discovery”, cu numărul de înmatriculare *****, *****, *****, a pretins și primit de la ultimul, pentru sine, în scopul enunțat, bani ce nu i se cuvin, în sumă de 50 Euro.*

Totodată, instanța de recurs menționează că din conținutul stenogramei, anume discuția dintre Praguza Sergiu și *****, se atestă faptul pretinderii și primirii personal a sumei de 50 euro: *CM- Am cincizeci de euro, vă las din toată inima, nu voi lăsa nici măcar un leu pentru mine.- Sincer, cincizeci nu sunt de ajuns pentru toate astea, trebuie să deschid chestia asta, pentru că oamenii ăștia se uită, iar șefii mei, ce naiba. CM- Cunosc procedura asta. SS- Dă roșu, se uită și ei și spun: „Păi, arată-mi procesul-verbal.” Și eu: „Ba-be- be. CM- Serioja, ți-am spus ce am, îți spun serios, nu-mi place să mă târguiesc, toți oamenii mă cunosc*

pentru o persoană bună. SS- Bine. CM -Bine? închideți astfel încât acești oameni să nu vadă, altfel se uită la ceva. SS-Îmhî. CM - Acum vă dau documentele.

În cauza de față, latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 324 Cod penal coruperea pasivă, se manifestă printr-un complex de acțiuni concrete ce întrunesc cerințele tipicității obiective ale infracțiunii. Astfel, fapta prejudiciabilă constă în pretinderea și primirea nemijlocită de către o persoană publică și anume, ofițerul de patrulare Praguza Sergiu *****, a unei sume de bani ce nu i se cuvin, în valoare de 50 Euro, în schimbul neîndeplinirii unor obligații ce decurg din exercitarea atribuțiilor sale de serviciu.

Acțiunea de pretindere este clar conturată în dialogul interceptat dintre inculpat și conducătorul auto *****. Pretinderea este explicită și se evidențiază prin insistența agentului de poliție, care, deși aparent ezitant, condiționează clar neîntocmirea procesului-verbal de contravenție de remiterea unei sume de bani. Replica: „*Sincer, cincizeci nu sunt de ajuns pentru toate astea, trebuie să deschid chestia asta, pentru că oamenii ăștia se uită*”, în context, are sensul evident al unei cereri implicite de majorare a sumei oferite, întrucât inculpatul consideră că aceasta nu este proporțională cu „riscul” asumat.

Actul de primire, ca element constitutiv al laturii obiective, este de asemenea consumat. Din conținutul convorbirii și din comportamentul celor implicați rezultă clar că inculpatul a acceptat suma de 50 euro remisă de către conducătorul auto, fără a o refuza ori a proceda la documentarea cazului contravențional. Acceptarea are loc în condiții de confidențialitate solicitate expres de către inculpat și corupător: „*Închideți astfel încât acești oameni să nu vadă*”, ceea ce indică conștiința caracterului ilicit al conduitei.

De menționat că, potrivit practicii judiciare constante, nu este necesar ca foloasele primite sau acceptate să fie în mod concret determinate sau cuantificate exact. Este suficientă acceptarea promisiunii ori remiterea unui avantaj necuvenit, ceea ce s-a produs în speță.

Totodată, scopul ilicit, respectiv acela de a nu documenta contravențiile constatate, se evidențiază din contextul dialogului și din lipsa oricărui act procedural ulterior incidentului (nu a fost întocmit proces-verbal, deși au fost constatate trei încălcări evidente ale Codului contravențional). Astfel, omisiunea deliberată de a acționa conform atribuțiilor de serviciu, în schimbul unei sume de bani, încadrează fapta în sfera ilicitului penal.

În jurisprudența constantă a instanțelor naționale, dar și în lumina standardelor Curții Europene a Drepturilor Omului, nu este necesar ca foloasele primite să aibă o valoare economică semnificativă, ci este suficientă constatarea caracterului necuvenit al acestora și existența unei legături directe între oferirea/remiterea acestora și exercitarea defectuoasă a atribuțiilor de serviciu. În cazul de față, suma de 50 euro, deși relativ modestă, are caracterul unui folos ilicit,

iar primirea sa de către un funcționar public în contextul îndeplinirii atribuțiilor de control rutier echivalează cu săvârșirea infracțiunii de corupere pasivă, în forma consumată.

Așadar, în condițiile în care sunt întrunite toate elementele constitutive ale laturii obiective, subiect activ calificat, faptă tipică (pretindere și primire de foloase necuvenite), urmarea imediată (neîndeplinirea atribuțiilor legale), precum și legătura de cauzalitate, instanța apreciază că fapta reținută în sarcina inculpatului se încadrează pe deplin în dispozițiile art. 324 alin. (4) Cod penal.

Infracțiunea prevăzută de art. 324 Cod penal este o infracțiune *formală* și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificată la art. 324 Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă în interesul material.

Așadar, în cazul infracțiunii de corupere pasivă, prevăzută la art. 324 Cod penal, se caracterizează prin forma de vinovăție a intenției directe. Aceasta presupune că făptuitorul a prevăzut rezultatul faptei sale, respectiv obținerea unui folos patrimonial sau nepatrimonial necuvenit, și a urmărit în mod conștient realizarea acestuia.

În speță, inculpatul Praguza Sergiu a acționat cu intenție directă calificată de scop, acela de a obține pentru sine un beneficiu material (suma de 50 euro) în schimbul neîndeplinirii unor acte ce intrau în sfera obligațiilor sale de serviciu. Dialogul purtat cu conducătorul auto nu lasă loc de interpretări, relevând în mod neechivoc conștiința caracterului ilicit al conduitei, dar și urmărirea deliberată a rezultatului ilicit.

De asemenea, trebuie subliniat că în infracțiunile de corupție, scopul este un element esențial al laturii subiective, în cazul de față, scopul de a obține un avantaj patrimonial necuvenit, ceea ce distinge fapta de alte abateri disciplinare sau încălcări de ordin contravențional.

Subiectul infracțiunii prevăzută la alin. (4) art. 324 Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Instanța de recurs, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția inculpatului Praguza Sergiu în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Cod penal (în redacția legii de până la 07.09.2024), care prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani.

Potrivit art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Colegiul reține prevederile art.60 alin.(1) lit. a) Cod penal potrivit cărora persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani de la săvârșirea unei infracțiuni ușoare. Iar, alin.(2) aceeași norme indică că prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată.

În temeiul rigorilor art. 16 alin. (2) Cod penal, infracțiuni ușoare se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 2 ani inclusiv.

În același timp, instanța de recurs remarcă, că infracțiunea a fost comisă de inculpatul Praguza Sergiu la data de 30 mai 2023, iar potrivit prevederilor legii materiale stabilite de Codul penal la data comiterii infracțiunii, art. 324 alin.(4) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 1000 la 2000 unități convenționale și cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani, care în conformitate cu prevederile art.16 alin.(2) Codul penal, în funcție de caracterul și gradul prejudiciabil, se atribuie la categoria infracțiunilor ușoare, totodată din momentul comiterii faptei (30 mai 2023), până la adoptarea prezentei decizii, a expirat termenul de prescripție, prin urmare, în privința inculpatului Praguza Sergiu sunt aplicabile prevederile art.60 alin. (1) lit. a) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței și cadrului legal procesual penal din Republica Moldova, încetarea procesului penal este reglementată clar de Codul de procedură penală. În acest sens, în hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 (pct. 40) se subliniază că sentința de încetare poate fi pronunțată doar în situațiile expres prevăzute la art. 391 alin. (1) pct. 1)–7) Cod de procedură penală.

Conform art. 391 alin. (1) pct. 6) din același cod, procesul penal poate fi încheiat printr-o astfel de sentință atunci când sunt identificate împrejurări de natură să excludă sau să limiteze declanșarea urmăririi penale ori tragerea la răspundere penală.

Legislația procesual penală clasifică tipurile de hotărâri judecătorești în trei categorii distincte: sentința de condamnare (art. 389 CPP), sentința de achitare (art.390 CPP) și sentința de încetare a procesului penal (art. 391 CPP). În cazul ultimei, instanța nu stabilește vinovăția inculpatului, ci constată existența unui impediment de natură juridică ce face imposibilă continuarea procesului penal. Cu alte cuvinte, această hotărâre nu exprimă o concluzie privind vinovăția sau nevinovăția persoanei, ci reflectă lipsa condițiilor legale pentru desfășurarea în continuare a procesului.

Un astfel de impediment poate fi, de exemplu, intervenirea prescripției răspunderii penale. În acest context, art. 53 lit. g) Cod penal prevede că o persoană

care a comis o faptă ce prezintă elementele unei infracțiuni poate fi eliberată de răspundere penală de către procuror sau de către instanță, în condițiile prevăzute de lege, inclusiv pentru expirarea termenului de prescripție.

Articolul 60 alin. (1) și (2) Cod penal stabilește că o astfel de eliberare este posibilă dacă, de la data comiterii faptei, au trecut anumite termene, cum ar fi 2 ani în cazul infracțiunilor ușoare. Termenul de prescripție începe să curgă de la momentul săvârșirii faptei și se încheie la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești.

De menționat că fapta reglementată de art. 324 alin. (4) Cod penal se încadrează în categoria infracțiunilor ușoare, astfel încât termenul de prescripție aplicabil este cel de 2 ani.

Totodată, art. 389 alin. (4) Codul de procedură penală enumeră variantele în care se poate pronunța o sentință de condamnare: fie cu stabilirea pedepsei ce urmează a fi executată, fie cu stabilirea pedepsei, dar cu liberarea de la executarea ei (de exemplu, în caz de amnistie), fie fără aplicarea unei pedepse, în situații precum prescripția sau alte cauze de înlăturare a răspunderii ori pedepsei.

Adițional, art. 332 alin. (1) Codul de procedură penală dispune că atunci când, în timpul judecății, se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 275 pct. 5)–9), art. 285 alin. (2) sau în articolele 53–60 Cod penal, instanța este obligată să înceteze procesul penal printr-o sentință motivată.

Prescripția răspunderii penale constituie un mecanism juridic prin care se înlătură posibilitatea tragerii la răspundere a unei persoane pentru o infracțiune comisă, ca urmare a trecerii unui anumit interval de timp prevăzut de lege, calculat de la data săvârșirii faptei.

Rațiunea acestui mecanism derivă din principiile fundamentale ale justiției penale: pe de o parte, eficiența socială a sancțiunii penale scade odată cu trecerea timpului, iar pe de altă parte, echitatea procesului impune ca, după o perioadă rezonabilă, statul să nu mai exercite constrângerea penală, mai ales în lipsa unei reacții judiciare prompte.

În timp, impactul social al faptei se diminuează, efectele sale asupra ordinii publice devin mai puțin pregnante, iar obiectivele prevenirii generale și speciale ale pedepsei nu mai pot fi atinse în mod eficient. Totodată, menținerea pe termen nelimitat a riscului de tragere la răspundere penală afectează grav securitatea juridică a individului.

În consecință, odată cu împlinirea termenului de prescripție, statul își pierde dreptul de a aplica pedeapsa, iar obligația infractorului de a suporta consecințele juridice ale faptei sale este stinsă. Aceasta conduce la soluții precum neînceperea urmăririi penale, încetarea urmăririi penale sau încetarea procesului penal, în funcție de etapa procesuală în care se constată această împrejurare.

Constatarea prescripției este o chestiune prealabilă analizării fondului cauzei și poate fi invocată în orice moment pe parcursul procesului, chiar și din oficiu de către instanță, atunci când aceasta reține împlinirea termenului legal.

Reținând temeiurile legale enunțate, Colegiul Penal constată că, la momentul judecării cauzei în ordine de recurs au expirat mai mult de doi ani de la comiterea infracțiunii încriminate inculpatului, motiv pentru care, instanța de recurs îl va libera pe Praguza Sergiu de pedeapsă penală, în legătură cu intervenirea prescripției tragerii la răspundere penală, prevăzute de art. 60 Codul penal, dat fiind faptul că, de la momentul comiterii infracțiunii au expirat mai mult de 2 ani, iar careva incidente procesuale stabilite de art.60 alin.(4) Codul penal nu au fost stabilite în vederea aplicării acestora la caz.

Astfel, generalizând aspectele invocate, Colegiul Penal ajunge la concluzia de a admite din alte motive, recursul avocatului Burlacu Silviu în numele inculpatului Praguza Sergiu, cu casarea parțială în latura penală a sentinței primei instanțe, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care pe Praguza Sergiu recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(4) Codul penal, se liberează de executarea pedepsei penale în legătură cu intervenirea termenului de prescripție prevăzut de art. 60 Codul penal.

În conformitate cu art.448, art.449 alin. (1), pct. 2), lit. b) Cod procedură penală, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru,

D E C I D E:

Recursul declarat de avocatul Burlacu Silviu în interesele inculpatului Praguza Sergiu împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 28 februarie 2025, adoptată în cauza penală privindu-l pe **Praguza Sergiu *******, se admite, se casează parțial sentința în latura penală și pronunță în această parte o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Praguza Sergiu ***** recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 324 alin. (4) Cod penal (în redacția legii de până la 07.09.2024), se liberează de pedeapsă în legătură cu intervenirea termenului de prescripție de atragere la răspundere penală.

În rest, sentința Judecătoriei ***** , sediul Buiucani din 28 februarie 2025 se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Judecător

Bulhac Ion

Pîslariuc Vitalie

Judecător
Natalia

Mămăligă